

[Pelle Voigt]

påpeger, at hvis man holder sig til en løsning, som udelukkende baserer sig på omlægning af finansieringen hertil, en konvertering af obligationerne i byggerierne til indeksobligationer, så er det ikke tilstrækkeligt. Det gælder f.eks. et byggeri som Tåstrupgård, der den 15. november i år har vedtaget en udtalelse fra sit beboermøde i den anledning, og jeg ved, at det også gælder mange andre byggerier. Det er givet – og jeg tror, boligministeren er enig i det – at disse ting må ses i en noget større sammenhæng.

Det betyder også, at man nødvendigvis, samtidig med at man gennemfører en gennemgribende økonomisk sanering, må sikre nogle sociale og miljømæssige foranstaltninger, der kan genskabe optimismen i byggerierne og kan gengive beboerne troen på, at det kan lade sig gøre at fortsætte, at den økonomiske og den sociale sanering, som skal til, faktisk vil få afdelingerne til at kunne fungere videre.

Et væsentligt problem i forbindelse med forslaget om omprioritering til indekslån er, at denne omprioritering ikke rammer ens. Den rammer ikke i forhold til de pågældende bebyggelsers og afdelingers behov; den rammer faktisk i forhold til, hvordan disse byggerier tilfældigvis i sin tid var finansieret. Derfor er det en løsning nogle steder, men andre steder er det ikke tilstrækkeligt til en løsning. Andre steder igen vil det medføre vældige økonomiske lettelser for beboerne, som vi da fra SFs side ser på som noget meget positivt. Men nogle steder vil det være nødvendigt for en egentlig sanering, at man iværksætter yderligere foranstaltninger i tilslutning til omlægningen til indeks. Her synes vi, at det vil være centralt, om boligministeren går ind i en forhandling med kreditforeningerne, som må have en klar interesse i, at der nu én gang for alle tilvejebringes en løsning på disse problemer, og får kreditforeningerne til aktivt at bidrage til, at løsningen også kommer til at gælde de bageste afdelinger.

Vi ville fra SFs side synes, at det var overordentlig ulykkeligt, hvis vi nu skulle til at ophæve de regler og bestemmelser imod sammenblanding af forskellige afdelingers økonomi og imod nedbrydning af skellet mellem forskellige afdelingers økonomi, som for ganske nylig ved vedtagelse af den nye boligbyggerilov blev bekræftet af et stort flertal i fol-

ketinget, hvortil både regeringens partier og SF hørte.

Hvis vi kan skabe trygge forhold i disse byggerier igennem en samlet løsning, og hvis vi kan bidrage til, at saneringen faktisk bliver så dybtgående, at folk i byggerierne får tillid til, at det kan lade sig gøre at fortsætte, at fraflytningen standses, at huslejerne bringes ned til et niveau, hvor det er muligt både at fastholde den nuværende leje og få nye lejere de steder, hvor der er udlejningsvanskeligheder, så har vi mulighed for at få en virkelig sammenhængende løsning.

Jeg forstår, at SFs forslag om at inddrage kunstfondmidler i udsmykningen af byggerierne og lignende er det eneste, som utvetydigt ikke har vakt stor genklang blandt et flertal af partierne her i dag. Det vil vi så notere os i det videre arbejde med forslaget, men vi er da glade for, at her synes at være meget bred enighed om de grundlæggende principper.

Til hr. Estrup skal jeg sige især, at det synes, som om man fra Forenede Kreditforeningers side har et bud på løsningen af spørgsmålet om ombytningen af obligationsporteføljen og om, hvordan den skal ske, sådan at der ikke går midler tabt i form af obligationsspekulation. Ifølge oplysninger i pressen har Forenede Kreditforeninger nemlig fremsendt et forslag til boligministeriet, som tager sigte på præcis det, som SF er inde på i sit beslutningsforslag, nemlig at den mængde obligationer, der afleveres, ikke nødvendigvis skal komme fra den samme serie, som lånet oprindeligt var udstedt i. Det synes vi er et godt og klogt forslag. Jeg ser, at hr. Estrup nikker, og jeg tror, det betyder, at vi er enige om, at det er en tankegang, der kan arbejdes videre med, sådan at man undgår et spekulationstab i forbindelse med den omlægning, der er tale om her.

Jeg håber, at det videre arbejde med forslaget og også med det forslag, som vel kommer fra boligministeriet på et tidspunkt, må understrege, at det er en sammenhængende og omfattende løsning, som er nødvendig, og at et enkelt kunstgreb, som kun virker i kort tid, ikke kan løse disse problemer.

Jeg synes, det har været imponerende, altså når SF har været så sent ude med sit initiativ, som boligministeren sagde, at boligministeren var i stand til at være så tidligt ude med sin idé om en omprioritering til indeks-